

proces-verbaal

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11/2427

proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van 18 oktober 2011 van de **enkelvoudige kamer** ingevolge artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in de zaak tussen

....., wonende te (.....), eiser
(gemachtigde: P.O. Minczeles),

en

de inspecteur van de Belastingdienst/Rivierenland, kantoor Gorinchem, verweerder.

De bestreden uitspraak op bezwaar

De uitspraak van verweerder van 9 maart 2011 op het bezwaar van eiser tegen de aan eiser voor het jaar 2008 opgelegde aanslag inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 15.132 (aanslagnummer .....

Zitting

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2011.

Namens eiser is verschenen zijn gemachtigde Minczeles. Namens verweerder is verschenen H.A. van den Heuvel.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vermindert de belastingaanslag tot een bedrag van € 1.424 en bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 874, te betalen aan eiser;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 41 aan eiser te vergoeden.

Overwegingen

1. Eiser is geboren op 3 juli 1945 en is het gehele jaar 2008 woonachtig in Nederland. Eiser genoot in 2008 een Zwitserse invaliditeitsuitkering van € 15.132.

2. Eiser heeft op 15 december 2010 digitaal aangifte inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) voor het jaar 2008 gedaan naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 15.132.

3. Met dagtekening 7 januari 2011 is aan eiser, conform de door hem ingediende aangifte, voor het jaar 2008 een aanslag IB/PVV opgelegd, berekend naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 15.132. Nadat de heffingskortingen in aanmerking waren genomen, resulteerde een door eiser te betalen bedrag van € 3.268, met inbegrip van een bedrag van € 259 aan heffingsrente.
4. Eiser heeft tegen deze aanslag bezwaar aangetekend. Eiser heeft gesteld dat hij niet ingevolge de AWBZ is verzekerd en dat bij de aanslagregeling geen rekening is gehouden met buitengewone uitgaven.
5. Verweerder heeft het bezwaar van eiser gegrond verklaard en de aanslag nader vastgesteld naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 12.819, resulterend in aanslagbedrag van € 2.233. Eiser is van de uitspraak op bezwaar in beroep gekomen bij de rechtbank.
6. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij niet premieplichtig is voor de AWBZ, de AOW en de Anw. Eiser is voorts van mening dat hij in bezwaar ten onrechte niet is gehoord. Daarnaast heeft eiser erop gewezen dat in weerwil van het bepaalde in artikel 6:23, tweede lid, van de Awb in de uitspraak op bezwaar niet het orgaan is vermeld waarbij beroep kan worden ingesteld.
7. Naar aanleiding van het beroepschrift is alsnog aan eiser een vrijstelling voor de premieplicht ingevolge de AWBZ verleend. Verweerder heeft bij verminderingsbeschikking van 16 april 2011 de aanslag nader vastgesteld naar een bedrag van € 1.424.
8. De rechtbank overweegt allereerst dat zij aan de gestelde omstandigheid dat in de uitspraak op bezwaar niet het orgaan is vermeld waarbij beroep kan worden ingesteld, geen gevolgen verbindt. Nog daargelaten de juistheid van eisers stelling - de rechtbank merkt hier ten overvloede op dat in de uitspraak op bezwaar van 9 maart 2011 in dit verband is vermeld dat een beroepschrift vóór 20 april 2011 moet zijn ingediend bij de rechtbank - stelt de rechtbank vast dat eiser door de vermeende fout niet in zijn belangen is geschaad. Vast staat immers dat de gemachtigde van eiser tijdig bij deze rechtbank een beroepschrift heeft ingediend. Anders dan eiser mogelijk meent kan de door hem als omissie aangemerkte omstandigheid uitsluitend consequenties hebben voor de vraag of sprake is van een verschoonbaar te laat ingediend beroepschrift.
9. Ter zitting heeft eiser verklaard zijn standpunt dat hij niet premieplichtig is voor de AOW/Anw niet langer te handhaven. De door eiser gestelde omstandigheid dat hij reeds bij brief van 24 januari 2011 verweerder heeft bericht niet premieplichtig te zijn, behoeft derhalve geen bespreking meer. De rechtbank overweegt dat eisers intrekking van genoemde beroepsgrond voorts tot gevolg heeft dat ook aan eisers grond dat hij in bezwaar niet is gehoord kan worden voorbijgegaan.
10. In geschil is derhalve nog slechts de ter zitting door eiser aangevoerde grond dat verweerder bij de verminderingsbeschikking van 16 april 2011 slechts een algemene heffingskorting heeft verleend van € 1.325, waar eiser recht heeft op de in artikel 8:10 van de Wet IB 2001 genoemde algemene heffingskorting van € 2.074.
11. Voor eisers opvatting dat verweerder hem een te lage algemene heffingskorting heeft toegekend bestaat geen grond. De rechtbank is van oordeel dat de in de beroepsfase

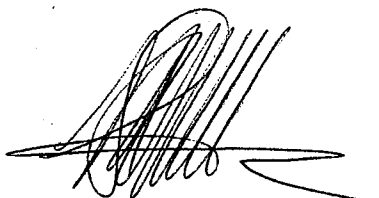
alsnog aan eiser toegekende premievrijstelling voor de AWBZ tot gevolg heeft dat aan eiser niet de maximale heffingskorting van € 2.074 kan worden toegekend. Gesteld noch gebleken is voorts dat verweerder in dat geval de toe te kennen heffingskorting bij de verminderingsbeschikking van 16 april 2011 ten onrechte op een bedrag van € 1.325 heeft vastgesteld.

12. In de omstandigheid dat verweerder het bezwaar van eiser gegrond heeft verklaard is anders dan eiser meent in dit geval geen grond gelegen voor het oordeel dat aan hem een vergoeding van de kosten in de bezwaarfase had moeten worden toegekend. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat verweerder onweersproken heeft gesteld dat de gegrondverklaring van het bezwaar uitsluitend is gebaseerd op de omstandigheid dat eiser de aangifte, welke bij de aanslag is gevolgd, in bezwaar heeft aangevuld. Van een situatie van herroeping van het bestreden besluit wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid als bedoeld in artikel 7:15 van de Awb is derhalve geen sprake.

13. Gelet op hetgeen hiervoor onder punt 7 is overwogen is het beroep gegrond verklaard.

14. De rechtbank vindt aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 874 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 437 en een wegingsfactor 1). Voor een vergoeding van de kosten in de bezwaarfase bestaat gezien hetgeen hiervoor onder 12 is overwogen geen grond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, rechter, in aanwezigheid van mr. M.A.H. Strik, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 oktober 2011.

Afschrift verzonden aan partijen op: 18 OKT. 2011

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof te 's-Gravenhage (belastingkamer), Postbus 20021, 2500 EA Den Haag.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

1. - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd.
2. - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
  - a. de naam en het adres van de indiener;
  - b. een dagtekening;
  - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
  - d. de gronden van het hoger beroep.